

[PIERAC *vb impf*

Teksty nie oznaczają pochyleń; a prawdopodobnie jasne (tak w -ać).

inf pierać. ◇ *praes 1 sg* pierâłm. ◇ *3 sg* pierâ. ◇ *praet 3 sg m* pierâł. ◇ *impers praet* pier(a)no.

Sł stp brak, Cn s.v. bijam, Linde XVI w.

I. *Iter. od „prac” w znaczeniu podstawowym: Pieram/ vide pierzę. Volck Qqq3v.*

pierać co: Kucharce, co chlib pieką i chusty piera, mc. 1 LustrSand 287; Tam miała Najświętsza Panna i wodę bierać, i swoje białogłowskie rzeczy pierać RadzPodróż 65.

pierać w czym: Kociel wielgi wmurowany w Kotlinie, co w nim pierano InwMieszcz 1550 nr 37, 1550 nr 31; ZapWpolActAdv 1550 205/153v, 156.

II. *Iter. od „prac” ‘gromić, zwyciężać w walce’ a. od „przeć” ‘pędzić’ [kogo]: Turczyn/ Wołofzyn/ nie raz łzyię złomił/ Tychże Mielecki/ y s Sieniawłkim pierał/ Lupy odbierał. StryjGoniec L3, V (Linde).*

Formacje współrdzenne cf PRAĆ.

MN